

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง

อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง โดยผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วงขอเสนอร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒ ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วงเพื่อพิจารณาเห็นชอบ และนายอำเภอวังม่วงเพื่อเห็นชอบ และประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือ ปล่อยสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วงมีหน้าที่รักษาความสะอาดของถนนทางเดิน ที่สาธารณะ กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ และมีหน้าที่คุ้มครอง ดูแล และรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับกระทรวงสาธารณสุขได้ขอความร่วมมือกระทรวงมหาดไทย โดยคณะกรรมการสาธารณสุขได้ให้คำแนะนำและพิจารณา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าและเหตุรำคาญในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยให้มีมาตรการ ในการจัดระเบียบสุนัขและแมว เช่น กำหนดให้มีการขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว และกำหนดมาตรการ ในการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าเป็นการเฉพาะ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องออกข้อบัญญัติองค์การ บริหารส่วนตำบลเพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เป็นปัจจุบันเหมาะสมกับการดำรงชีพของ ประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ นอกจากนี้เพื่อประโยชน์ในการดูแล ป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าและการจัดการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์อย่างถูกต้องเหมาะสมตาม หลักวิชาการสาธารณสุข จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วงและนายอำเภอวังม่วง จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดขององค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วงในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์เลี้ยงไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยงไม่ว่าจะมีขอบริ้วหรือไม่

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

“ผู้ได้รับการแต่งตั้งจากพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐและหมายความรวมถึงผู้ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตวแพทย์ราชการส่วนท้องถิ่น

“ฟาร์มเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า อาณาบริเวณที่ใช้เพื่อการเลี้ยงสัตว์ หรือสถานประกอบการที่เลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าซึ่งครอบคลุมพื้นที่เลี้ยง สถานที่เก็บและเตรียมอาหารสัตว์ บริเวณสำหรับทำลายซาก และพื้นที่บำบัดน้ำเสียหรือสิ่งปฏิกูล โดยการพิจารณาการกำหนดฟาร์มเลี้ยงสัตว์ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับเพื่อการนั้น

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วงเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ดังนี้

- (๑) โค
- (๒) กระบือ
- (๓) สุกร
- (๔) แพะ
- (๕) แกะ
- (๖) สุนัข
- (๗) แมว
- (๘) ห่าน เป็ด ไก่ นก หรือ สัตว์ปีกทุกชนิด
- (๙) จระเข้ งู หรือสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิด
- (๑๐) สัตว์อื่น ๆ ที่มีลักษณะดุร้าย มีพิษ หรือ อาจเป็นพาหะนำโรคจนเป็นอันตรายต่อประชาชน
- (๑๑) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้
- (๑๒) สัตว์น้ำ เช่น ปลา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง

ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข และแมว ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วงรับผิดชอบดูแล

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามวรรคสาม คือ กรณีกระทำการเป็นอาชญากรรมหรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในองค์การบริหารส่วนตำบล
วังม่วงให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุม
ตามข้อ ๕ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ที่มีสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์
โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง และการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบาย
น้ำ และบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ ให้ถูกสุขลักษณะ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม
จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อ
ป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น คิวัน และไม่
เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ กรณี
สัตว์เป็นสุนัข และแมว เจ้าของสุนัข และแมวต้องปฏิบัติดังนี้

(๔.๑) นำไปรับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าครั้งแรกเมื่อสุนัขอายุ ๒ - ๔ เดือน
และครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า

(๔.๒) เมื่อสัตว์ได้รับการฉีดวัคซีนแล้วให้ติดเครื่องหมายประจำตัว และเก็บใบรับรอง
การฉีดวัคซีนไว้ การขายหรือให้แก่ผู้อื่นต้องมอบใบรับรองให้ด้วย

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดย
ปราศจาก การควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์
และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์
และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อ
สิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง

ข้อ ๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๗ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิด กลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์ นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๙ หลังจากที่ยื่นขออนุญาตนี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๘ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้นต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่งอากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควรตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชนโดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะ ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์กว่า ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์กว่า ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้อย่างละ ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรข้าราชการ หรือบัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตลอดจนการดำเนินการใดๆที่ทั้งปวงอันเกี่ยวกับเรื่องใบอนุญาตนั้นให้นำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่างม่วงว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์ แยก กักกันสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงาน สาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดย เคร่งครัด

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือ ปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลว่างม่วง ยกเว้นการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๒ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนมิให้ก่อเหตุรำคาญแก่
ผู้อื่น

ข้อ ๑๓ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของ สัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้น จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตราย แล้วยังก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้อง ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการนั้นทันที

ข้อ ๑๔ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยง สัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้นหรือ สมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งดังกล่าว

ข้อ ๑๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
ข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ
หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือ
ในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ตลอดจนผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข
ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อบัญญัตินี้

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพประชาชนเพื่อประโยชน์ใน
การดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ
จากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา

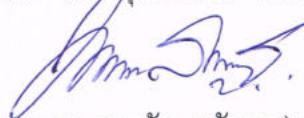
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติ
หน้าที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วงในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับได้ตาม
อัตราที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ ต้องไม่เกินค่าปรับตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้

ข้อ ๑๗ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลวังม่วงมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ)

(นายมานะชัย สุนันตา)

นายกองค้การบริหารส่วนตำบลวังม่วง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายศราวุธ สุวรรณจุฑะ)

นายอำเภอวังม่วง

บัญชีอัตราค่าปรับทำยข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

ลำดับ	ประเภท	อัตราค่าปรับต่อครั้ง (บาท)
	อัตราค่าปรับ	
๑	สัตว์ที่มีลักษณะดุร้ายหรือมีพิษ	ครั้งละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท
๒	โค กระบือ สุกร	ครั้งละไม่เกิน ๕๐๐ บาท
๓	แพะ แกะ สุนัข แมว	ครั้งละไม่เกิน ๒๐๐ บาท
๔	สัตว์อื่นๆ	ครั้งละไม่เกิน ๑๐๐ บาท

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง

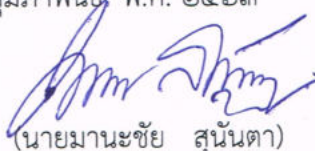
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วงได้ทบทวน แก้ไข ปรับปรุงข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ โดยได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๒ และได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอวังม่วง เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓ เรียบร้อยแล้ว

องค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ทั้งนี้ให้มีผลใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วงนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป หากประชาชนท่านใดต้องการขอข้อมูลทราบรายละเอียดข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ สามารถติดต่อขอรับได้ที่สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายมานะชัย สุนันตา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังม่วง